

Окрім цього, понад 355 млн грн розпорошені між 20 різними відомствами та міністерствами на оплату прикладних досліджень і наукових експертиз, а також на підготовку аспірантів та докторантів.

Отже, фінансування та освіти і науки в Україні збільшується. Уперше з 2013 р. у прикінцевих положеннях проекту бюджету немає норми, яка обмежує фінансування норм освітнього та наукового законодавства. В попередні чотири роки закон про Державний бюджет визначав, що чимало норм освітнього законодавства мають фінансуватися тільки в тому обсязі, в якому на це є кошти.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Герасименко Г.В. *Інвестиції в освіту як напрям управління якістю людських ресурсів в Україні* // [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://library.kpi.kharkov.ua/Vestnik/2011_5/statti/Gerasimenko.pdf
 2. *Державна казначейська служба України*. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.treasury.gov.ua/>
 3. Ілляшенко Т.О., Радіонова О.І. *Проблеми та перспективи фінансування освіти і науки в Україні в умовах економічної кризи* // *Механізм регулювання економіки*. – 2012. - № 1. – С.223-228.
 4. *Міністерство фінансів України*. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.minfin.gov.ua/>
-

**Гофбавер Надія Михайлівна, магістрантка 1 курсу,
Вакун Оксана Володимирівна, к.е.н., доцент,
доцент кафедри обліку та фінансів**

ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ НЕМАТЕРІАЛЬНИХ АКТИВІВ

Сучасний період ринкових відносин обумовлює дедалі більше зростання частки нематеріальних активів в майні підприємств. Нематеріальні активи, як «невидима рука» допомагають менеджерам підприємств, приймати правильні управлінські рішення; а також вони відіграють неабияку роль в процесі отримання максимально-можливого прибутку за умов ефективного їх використання.

Одним із найважливіших проблемних питань, пов'язаних з нематеріальними активами, є їх оцінка (рис 1).

Дослідивши проблеми, які стосуються оцінки стає цілком очевидно, що розробка єдиної методики оцінки вартості нематеріальних активів є надзвичайно важливою та актуальною задачею, оскільки особливість цих активів – відсутності матеріальної форми не дозволяє використовувати ту ж методику оцінки в бухгалтерському обліку, що пропонується вітчизняними П(С)БО для визначення вартості матеріальних активів підприємства.

Підходи до оцінки нематеріальних активів представлено на рис.2.

Витратний підхід до оцінки нематеріальних активів ґрунтується на економічних принципах заміщення і врівноваження цін.

Рис.1. Проблемні питання оцінки нематеріальних активів

Виходячи із сутності цього принципу, покупець сплачує за нематеріальний актив суму, що є не більшою за суму затрат, понесену на придбання об'єкту з відповідною корисністю.

Використання такого підходу є найбільш поширеним в системі бухгалтерського обліку, оскільки є достатньо зручним та надійним. Характерною особливістю цього підходу при оцінці нематеріальних активів є ідентифікація і кількісне вимірювання компонентів затрат (сировина і матеріали, робоча сила, накладні витрати, прибуток розробників нематеріального активу).

Підхід прибутковості до оцінки нематеріальних активів передбачає встановлення оцінки поточної вартості майбутніх економічних доходів, пов'язаних з володінням нематеріальним активом протягом очікуваного строку використання.

Характерною особливістю доходного підходу є застосування під час його здійснення дисконтування грошових потоків, які генеруються нематеріальним активом, що передбачає обрання відповідної ставки дисконтування.

Обрання величини ставки дисконтування стосовно конкретного виду нематеріального активу є основною проблемою у застосуванні доходного підходу, оскільки в умовах мінливого зовнішнього середовища достатньо важко забезпечити точність такої оцінки, що негативно впливає на репутацію системи бухгалтерського обліку як основного джерела і постачальника інформації для прийняття інвестиційних рішень.

Рис. 2. Підходи до оцінки нематеріальних активів

Порівняльний підхід до оцінки нематеріальних активів передбачає здійснення їх оцінки шляхом аналізу схожих нематеріальних активів, нещодавно проданих чи ліцензованих, та їх подальшого порівняння з оцінюваним нематеріальним активом. Тобто при застосуванні ринкового підходу відбувається встановлення вартості нематеріального активу шляхом використання існуючої вартості з аналогічних угод щодо інших подібних активів такої ж якості, які виконують такі ж функції, мають таке ж призначення та відповідний ступінь корисності.

Найчастіше в якості аналогу використовується середньоринкова ціна, тобто ціна нематеріального активу, що сформована на активному ринку.

Котурбаш Василь Ігорович, *магістрант 1 курсу,*
Фурса Тетяна Петрівна, *к.е.н., доцент,*
доцент кафедри обліку та фінансів

ЕТАПИ ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ

На шляху до Європейської інтеграції зростає роль державного фінансового контролю, метою якого є забезпечення стабільності соціально-економічної політики, запобігання фінансовим порушенням і неефективному використанню державних та місцевих коштів. Особливого значення фінансовий контроль набуває в посткризовий період. Адже в державі допускаються значні порушення фінансово-бюджетної дисципліни, причинами яких є недотримання нормативно-правових актів, неурегульованість, а не рідко і суперечливість чинної законодавчої бази у сфері державного фінансового контролю. Все це породжує проблеми і суперечності в системі фінансового контролю. Важливе значення має фінансовий контроль як форма контролю з боку держави за законністю та обґрунтованістю виконання фінансових операцій із визначення результатів господарської та управлінської діяльності,

створення і використання фондів фінансових ресурсів на цілі економічного та соціального розвитку держави. Контроль як функція державного управління має певні особливості та притаманні йому ознаки. Особливістю контролю є те, що він здійснюється з метою перевірки дотримання і виконання поставлених завдань, прийнятих рішень, тобто фактично після здійснення інших функцій управлінської діяльності. Точніше кажучи, контроль перевіряє і оцінює процес управлінської діяльності. Метою такої оцінки є приведення діяльності у відповідність до чинних правових норм та прийнятих згідно з ними управлінських рішень. Отже, контроль “перевіряє” здійснення інших функцій управління та органічно пов’язаний з ними.

Основними властивостями системи податкового контролю є наявність зв’язків (прямих і зворотних), подільність на частини, наявність структури, цілеспрямованість, гомеостаз (властивість збереження визначеної стійкості в деяких заданих межах при впливі зовнішніх факторів) і багатоаспектність, тобто, контроль розглядається як система зі своїми характеристиками у відповідних змінах. Тому контроль за організаційно-правовою природою необхідно розглядати як систематичну, конструктивну і позитивну діяльність, яка має певні етапи рис. 1.

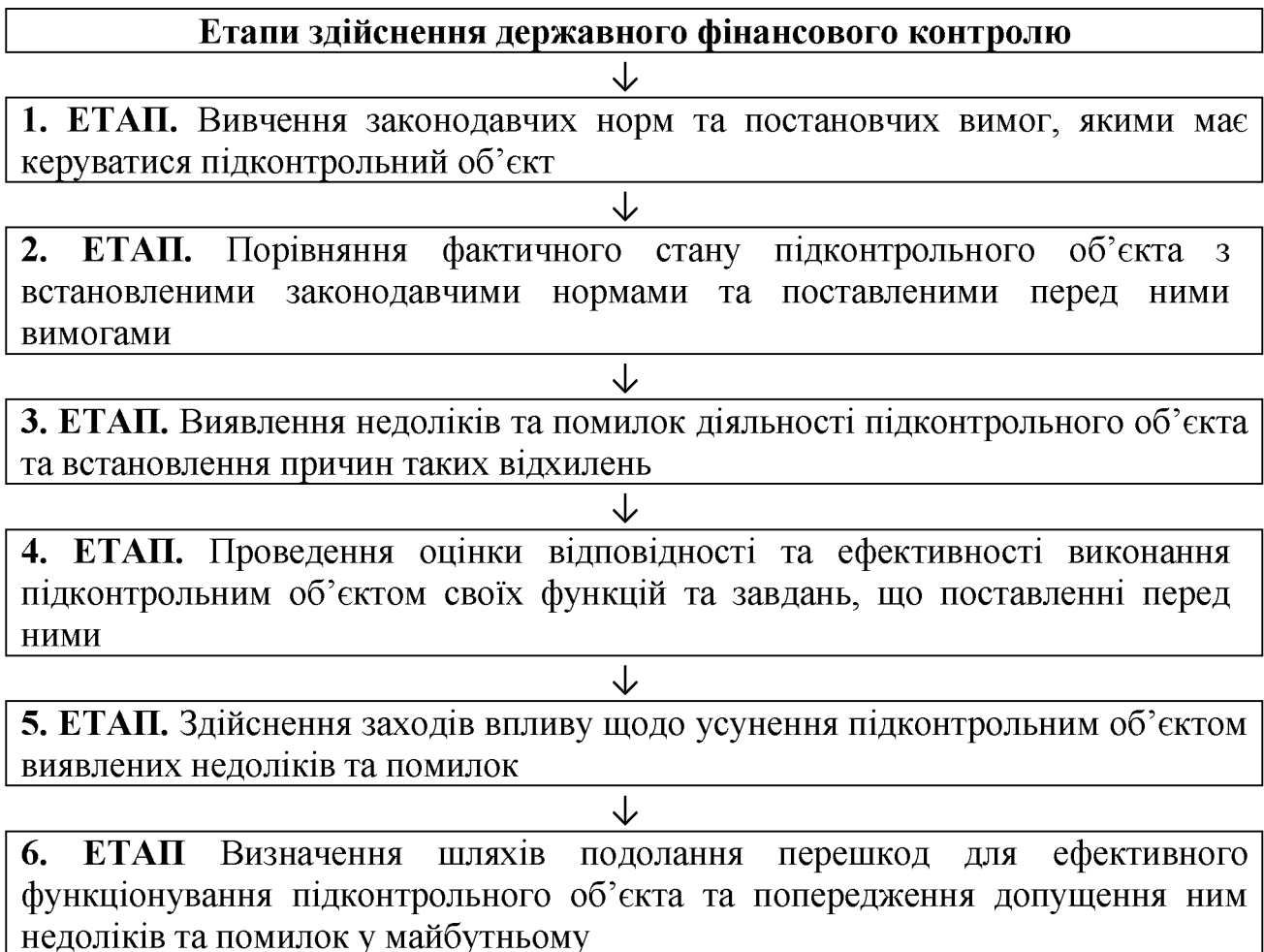

Рис.1. Етапи здійснення державного фінансового контролю

Здійснення контролю на кінцевих етапах управлінської діяльності свідчить, що він є інтегруючим засобом щодо дотримання і виконання поставленої мети й завдань перед управлінням та про відповідність йому всіх інших функцій державного і місцевого управління.

Отже, державний фінансовий контроль є однією із найважливіших функцій державного управління, вагомість якої дедалі зростає. Тільки належне використання контролю в управлінні державними та місцевими фінансовими ресурсами дасть можливість створити необхідні передумови для реалізації в державі ефективної економічної політики.

Нині в Україні функціонує значна кількість державних органів і служб, які тією чи іншою мірою здійснюють фінансовий контроль. Оскільки ситуація в країні вимагає від суб'єктів державного фінансового контролю значно ефективніших дій, спрямованих на подолання кризових явищ в економіці та наведення належного порядку у використанні матеріальних і фінансових ресурсів у суспільстві, забезпеченні координації етапів проведення державного контролю.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Ісаченко Ю. В., Костенко Т. А. *Проблеми удосконалення системи державного фінансового контролю в Україні* / Ю. В. Ісаченко, Т. А. Костенко // *Глобальні проблеми економіки і фінансові: тези доповідей VII Міжнародної науково-практичної конференції (Київ – Прага – Вена, 30 листопада 2016)*
2. *Стратегія реформування системи управління державними фінансами на 2017-2021 рр.* Електронний ресурс: <http://www.minfin.gov.ua/uploads/redactor/files/PFM%20Strategy%20presentation.pdf>
3. Єрміїчук Н. *Проблеми і перспективи розвитку державного фінансового контролю в системі бюджетного регулювання* / Н. Єрміїчук // *Трансформація національної моделі фінансово-кредитних відносин: виклики глобалізації та регіональні аспекти: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Ужгород, 23 листопада 2016 р.)* – Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2016. – 395 с

**Перегінець (Щепанська) Уляна Іванівна, магістрантка 1 курсу,
Синиця Світлана Михайлівна, к.е.н., доцент,
доцент кафедри обліку та фінансів**

ПОЛПШЕННЯ ФІНАНСОВОГО МЕХАНІЗМУ РЕАЛІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

Фінансування соціальної сфери наразі залишається основним пріоритетом державних видатків в Україні, і номінальні обсяги асигнувань, що спрямовуються на соціальні цілі, з кожним роком зростають. Водночас, основні соціальні індикатори в країні не засвідчують однозначно позитивної динаміки, а соціальні гарантії не забезпечують гідного рівня життя. Це засвідчує недосконалість сучасного механізму фінансового забезпечення соціальної сфери, існування недоліків, що пов'язані з адмініструванням коштів та управлінням бюджетними ресурсами.

Необхідність державного фінансування соціальної сфери зумовлена нездатністю ринкової економіки задовольняти потреби населення у всіх необхідних соціальних благах та послугах, а також значною диференціацією